

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 09.01.2014

Sayı: 2014/2204

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Engelli vatandaşlarımızın karşılaştıkları sorunların başında yer alan “ayrımcılık, istihdam, eğitim ve erişim” sorunlarının araştırılması; eğitimden ekonomiye, siyasetten sağlığa, sanattan spora kadar hayatın her kısmında yer almaları için çözüm yolları bulunması ve daha fazla desteklenmeleri için yapılması gerekenlerin tespiti konusunda Anayasanın 98. ve İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince ekte sunulan gerekçe çerçevesinde Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.07.01.2014

(1)Ali ÖZ
Mersin Milletvekili

	ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
2	Emine ÇINAR	Kastamonu	
3	Necla ÖZENLİY	BURSA	
4	Hasan Hasejin TERCİMLİ	Osmaniyeye	
5	Bülent Beber	Kiliseköy	
6	Ahmet Duran Bulut	Balıkesir	
7	Mehmet Erdegin	Mugla	
8	Mehmet Güvenc	Ankara	
9	U. TUĞRUL TÜRKER	ANKARA	
10	Nezhat Korkmaz	Isparta	
11	Sinan Özen	İzmir	
12	D. Ali TORLAK	İST.	
13	Koray Aydın	Trabzon	
14	Zehra Çelik	Malazgirt	
15	Mesut DEDEDİĞLİ	KAHRAMANMARAŞ	
16	Zeynep Güneş	Adana	
17	Lutfi Tokdemir	Kocaeli	
18	Yusuf Halıoğlu	Kars	
19	Tanrı Tokdemir	Anadolu	
20	Münir Kılıç	Sakarya	
21	Sümer ORAL	Manisa	

GEREKÇE

Dünya Sağlık Örgütü'ne göre dünya nüfusunun 500 milyonu engellidir. Türkiye'de de nüfusun 12,3'üne tekabül eden yaklaşık 9 milyon kişi engelli durumdadır. Türkiye nüfusuna göre çok yüksek olan bu grupta, engelli kadınlar ve özür grupları arasında ortopedik engelliler ilk sırada yer almaktadır. Yine ortaya konulan, şaşırtıcı olmayan bir diğer nokta, engellilik ve yoksulluk arasındaki ilişki ve buna paralel olarak kalkınmakta olan ülkelerdeki engelli nüfusun sayıca fazlalığıdır.

Yapılan araştırmalarda özür gruplarının tamamında, özürün sonradan ortaya çıkma oranının çok yüksek olduğu anlaşılmıştır. Bu demektir ki bugün sağlam olan bir kişi yaşamının bir döneminde engelli olabiliyor.

Engelliler ile ilgili yapılan çalışmaların ikiye ayrıldığını görüyoruz. Birincisi özürün oluşmasını engellemek. Pek çok kazanın alınacak önlemlerle önüne geçilebileceğini biliyoruz. Tabii kaza olduğunda ilk yardım da çok önemlidir. Bilinçsiz ilk yardım sonucu engelli kalan birçok örnek vardır.

Engelliler ile ilgili ikinci çalışma; engellilerin daha rahat yaşaması, sosyalleşmesi için alınacak önlemlerdir. Bu konuda en büyük soruna yollarda, bina girişlerinde, toplu taşımacılıkta rastlanıyor. Engellilerin eğitim, sağlık, yönetim, istihdam gibi alanlarda yer alabilmesi için toplumda birçok düzenleme yapılması gerekiyor.

Bir diğer konu engelli istihdamıdır. Engelli vatandaşlarımızın kendilerine yetebilen bireyler olarak hayatlarını sürdürebilmesi, sosyal devlet olmanın önemli bir gereğidir fakat engellilerle ilgili bütün kurum ve kuruluşların katılımıyla ortak bir devlet politikası hâlâ oluşturulamamıştır. Çok sayıda engelli vatandaşımız istihdamda büyük sorun yaşamaktadır. Devlet ve Özel işyerlerinde belirli oranda engelli çalıştırılması kanunlarla mecburi tutulduğu halde, halen birçok işyerinde engelli kadrosu boştur. Türkiye İş Kurumu piyasaya iş gücü sunma görevini yürütememektedir.

4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesine göre 50 ve daha fazla işçi çalıştıran işyerlerinde engelli işçi çalıştırma yükümlülüğü vardır. Engelli çalıştırma yükümlülüğüne uymayan işverene her engelli işçi ve çalıştırmadığı her ay için 1.832 lira ceza uygulanmaktadır. Bu ceza miktarı caydırıcı olmadığı için işveren engelli çalıştırmak yerine para cezası ödemeyi tercih etmektedir.

Bütün bu sorunlar engellilerin toplum yaşamasına katılımını zorlaştırmakta ve engelli yalnızlığa itilmektedir. İşsiz bırakılan, toplumdan uzaklaştırılan, yalnızlığa itilen engelli mutsuz olmaktadır. Bütün bu konularda alınacak önlemler engellilerin sosyal, kültürel ve iş alanlarında kendilerini daha iyi ifade etmelerini sağlayacaktır. Engellilere; korunma, bakım, rehabilitasyon, danışmanlık ve destek hizmetleri sunmak sosyal devlet olmanın da bir gereği ve yükümlülüğüdür.

Engelli olmayı atıl değil, aktif hale dönüştürmek; eğitimden ekonomiye, siyasetten sağlığa, sanattan spora kadar hayatın her kısmında engellilerin daha görünür olması için gayretlerimiz yoğunlaştırılmalıdır. Kamuda ve özel sektörde engelli vatandaşlarımız için ayrılan yasal

kontenjanlar herhangi bir mazeret ileri sürülmeksizin doldurulmalı ve çalışma alanları genişletilmelidir. Ayrıca kazaları önleyici tedbirler geliştirilmeli, engellilerin karşılaştıkları ulaşım, erişim ve dolaşım ile ilgili güçlükler en aza indirilerek onlara sunulan tıbbi ve mesleki rehabilite imkânları çeşitlendirilip, artırılmalıdır.

Engelsiz bir Türkiye, engelsiz bir toplum ve engelsiz bir gelecek için; engelli vatandaşlarımızın karşılaştığı sorunların başında yer alan “ayrımcılık, istihdam, eğitim ve erişim” gibi engelleri kaldırmak hepimizin görevidir.

Engelli olmanın getirdiği değişik türden dezavantajları bertaraf etmek, hatta bunları avantaj haline çevirmek insan hak ve hukukuna bağlılığın bir gereğidir.

Engellilerin sosyal ve ekonomik hayatlarını daha kolay sürdürebilmeleri amacıyla barınma, ulaşım, iletişim ve çalışma şartlarına dair asgari standartların sağlandığı ve ülke genelinde yaygınlaştırıldığı, engellilerin sosyal dışlanmışlık duygusundan kurtulduğu bir Türkiye için harekete geçmeliyiz.

Unutmayalım; hepimiz bir gün engelli olabiliriz.